

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/200/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414204843
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8414204843.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, proti žalovanému H. T., F.. XX.X.XXXX, Q. T. Ž. XX, o zaplatenie 330,41 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 101,46 eur.

II. Peňažné plnenie špecifikované vo výroku I. žalovanému p o v o ľ u j e splácať v mesačných splátkach vo výške 20 eur splatných vždy do 20. dňa v mesiaci k rukám žalobkyne tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou podanou na súd 21.7.2014 domáhala na žalovanom zaplatenia 330,41 eur, kapitalizovaných úrokov z omeškania vo výške 41,02 eur a úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 330,41 eur od 16.7.2014 do zaplatenia.

Žalobu odôvodnila tvrdeniami, že 13.10.2010 uzavrela so žalovaným úverovú zmluvu č. 6010011157, ktorej predmetom bolo poskytnutie revolvingového úveru. Neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy sú jej úverové zmluvné podmienky a príručka, ktorej súčasťou je jej sadzobník. Žalovaný tieto listiny pri podpise zmluvy prevzal. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanému formou revolvingového úveru vo výške úverového rámca 320 eur prostredníctvom úverovej karty. Skutočnosť, že išlo o revolvingový úver, ktorý žalovaný čerpal prostredníctvom kreditnej karty, je evidentné z úverovej zmluvy, v ktorej je uvedená dohodnutá výška kreditného limitu (úverového rámca) a z úverových zmluvných podmienok.

Revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, ktorý bol žalovanému poskytnutý k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb, a ktorý žalovanému umožňoval čerpať peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru žiadna zo zmluvných strán pri uzatváraní zmluvy nemôže vedieť, kedy a koľko peňažných prostriedkov bude čerpaných. Nie je preto ani možné v zmluve o úvere stanoviť presnú výšku poskytnutého úveru, ale len výšku maximálneho objemu úveru, ktorý dlžník môže čerpať.

Žalovaný sa úver zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach s termínom splatnosti a vo výške určenej v úverovej zmluve. Prvú splátku bol povinný uhradiť až v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom vykonal prvé čerpanie z úverového účtu. Počet splátok vzhľadom na typ úveru nebolo možné vopred dohodnúť. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť tiež úroky z úveru vo výške aktuálne platnej mesačnej

úrokovej sadzby v okamihu splátky úveru, v ktorej je okrem časti úverovej istiny obsiahnutá aj platba úrokov a poplatkov za poskytované služby podľa jej sadzobníka. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru nebolo v zmluve možné určiť ani výšku ročnej percentuálnej miery nákladov. Revolvingový úver sa čerpá a dopĺňa na základe vôle dlžníka, a tým sa menia údaje relevantné pre výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Tento záver bol potvrdený aj rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 27.1.2011 sp. zn. 6Co 95/2010.

Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou úveru tak, ako to vyplýva z predloženého splátkového kalendára, z ktorého je zrejmy prehľad jednotlivých platieb žalovaným a spôsob ich započítania. V zmysle hlavy úverových podmienok s názvom ukončenie úverovej zmluvy žalovaného vyzvala listom z 28.1.2013 k splateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostáva z nezaplatených splátok do splatnosti úveru, upomienky a zmluvnej pokuty (ak boli generované), a zo zosplatených budúcich splátok, a to 15 dní od odoslania výzvy. Tento postup je v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka.

Ku dňu podania žaloby eviduje voči žalovanému dlh v celkovej výške 330,41 eur pozostávajúci z istiny vo výške 301,03 eur, úrokov vo výške 4,05 eur, poistenie PZK vo výške 1 euro, úrokov za hotovostné transakcie vo výške 24,23 eur, úrokov za poistné 0,07 eur a úrokov za nevyžitú GP - poistné vo výške 0,03 eura. Žalobou sa domáha na žalovanom zaplata aj úrokov z omeškania, a to úrokov vyčíslených za dobu od 12.2.2013 (15. deň od odoslania výzvy na splatenie celého úveru) do 15.7.2014 (deň vyhotovenia žaloby) vo výške 41,02 eur, a úrokov z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 330,41 eur od 16.7.2014 do zaplata, ktorá vychádza zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o 8 percentuálnych bodov.

Spolu so žalobou žalobkyňa predložila súdu listiny, úverovú zmluvu č. 6010011157, úverové zmluvné podmienky, sadzobník poplatkov a odmien, výzvu k splateniu celého úveru a výpis čerpania, splátok a úhrad.

V rámci prípravy pojednávania súd doručil žalovanému žalobu s prílohami na vyjadrenie v lehote 15 dní od ich doručenia. Žalovaný podaním z 7.4.2015 oznámil, že je si svojho dlhu voči žalobkyni vedomý. Uviedol, že pred niekoľkými rokmi mal nehodu, po ktorej sa dostal do finančnej krízy, v ktorej je doposiaľ. Jeho finančné možnosti mu preto dlh dovoľujú splácať maximálne splátkami vo výške 10 eur.

Súd vec prejednal a rozhodol podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 200ea Občianskeho súdneho poriadku (drobný spor) bez nariadenia pojednávania len na základe listinných dôkazov.

Oboznámením listinných dôkazov v spise súd dospel k nasledovným skutkovým zisteniam, z ktorých vyvodil právne závery nasledovne:

Z listiny predloženej žalobkyňou označenej ako „Úverová zmluva“ vyplýva, že 13.10.2010 žalobkyňa uzavrela so žalovaným zmluvu o úvere č. 6010011157. V zmluve sa zmluvné strany dohodli, že žalobkyňa poskytne žalovanému bezúčelový revolvingový úver do výšky maximálne 320 eur (bod 40. - výška úverového rámca). Žalovaný sa zaviazal platiť žalobkyni mesačne 4% z dlžnej čiastky (bod 41.) v termíne splatnosti vždy k 20. dňu v mesiaci (pod bodmi 53.-55.). Zmluva obsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe vo výške 26,28%, 11,88% (bod 42.) a o priemernej hodnote úrokovej miery pre kreditné karty 20,93%.

Zmluva na prvej strane v dolnej časti obsahuje dojednanie, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. (ďalej len úverové podmienky).

Z výpisu čerpania, splátok a úhrad predloženého žalobkyňou vyplýva, že prvé čerpanie z úverového účtu bolo uskutočnené 10.12.2010, posledné 15.8.2012. V priebehu obdobia od prvého čerpania 10.12.2010 do posledného čerpania 15.8.2012 žalovaný priebežne čerpal z úverového účtu výberom z bankomatu alebo platbami platobnou kartou, pričom za toto obdobie vyčerpal z úverového účtu celkom 473,46 eur. Prvú úhradu žalovaný zaplatil 21.1.2011, poslednú 11.9.2012. Za obdobie od prvej úhrady 21.1.2011 do poslednej úhrady 11.9.2012 zaplatil celkom 372 eur.

Z listiny vyhotovenej žalobkyňou 28.1.2013 označenej ako „Výzva k splateniu celého úveru“ súd zistil, že touto listinou žalobkyňa žalovanému oznamuje, že v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich jej z úverovej zmluvy č. 6010011157 ho vyzýva k splateniu celého úveru čerpaného na základe zmluvy a zaplata čiastky 361,41 eur do 15 dní odo dňa odoslania výzvy.

Z poštového podacieho hárku predloženého žalobkyňou vyplýva, že 31.1.2013 žalobkyňa podala podacím číslom RN043626295 zásielku adresovanú žalovanému na poštovú prepravu.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy 13.10.2010 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Zmluva o úvere patrí medzi absolútne obchodné vzťahy, tzn. že vždy sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka (§ 497). Nie je pritom rozhodujúci subjekt ani objekt záväzkového vzťahu, teda ani povaha účastníkov zmluvného vzťahu z hľadiska, či sú alebo nie sú podnikateľmi. Avšak v prípade, ak účastníkom takéhoto obchodného úverového vzťahu je spotrebiteľ, obchodný vzťah nadobúda aj spotrebiteľský charakter. Takýto zmiešaný obchodný spotrebiteľský vzťah stráca svoj absolútny obchodný charakter, obchodný charakter si však zachováva. Súčasne tiež nadobúda aj spotrebiteľský charakter, ktorý sa prejaví v tom, že sa naň budú aplikovať aj ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách z Občianskeho zákonníka, pokiaľ ich nevyklučuje kogentná právna úprava lex specialis.

V prejednávanej veci súd prijal záver, že žalovaný 13.10.2010 zmluvu o úvere uzavrel ako spotrebiteľ, teda že pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa v konaní neuviedla žiadne tvrdenia a vykonaným dokazovaním nevyšli najavo žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali záveru o tzv. nespotebiteľskom charaktere zmluvy o úvere. Súd len dodáva, že podľa doterajšej súdnej praxe dôkazné bremeno na preukázanie tzv. nespotebiteľského charakteru zmluvy má vždy dodávateľ. Vychádzajúc z výpisu z obchodného registra súd nepovažoval za spornú a vykonaným dokazovaním za spochybnenú ani skutočnosť, že žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy o úvere konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Zmluva o úvere v prejednávanej veci má teda charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľské úvery v čase uzavretia zmluvy upravoval špeciálny zákon č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch). Tento zákon má vo vzťahu k Obchodnému zákonníku postavenie lex specialis. Preto súd na predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere aplikoval predovšetkým zákon o spotrebiteľských úveroch ako lex specialis k Obchodnému zákonníku ako lex generalis a Občiansky zákonník ako základ súkromnoprávnej úpravy v otázkach, ktoré Obchodný zákonník nerieši.

Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

V zmysle citovaných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a musí obsahovať v zákone taxatívne uvedené náležitosti. Zákon o spotrebiteľských úveroch priamo sankcionuje absenciu týchto formálnych aj obsahových náležitostí tak, že stanovuje, že zmluva síce je síce platná, ale úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere v prejednávanej veci neobsahuje všetky obsahové náležitosti zmluvy vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch. Zmluva neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej

miere nákladov (ďalej len RPMN) a o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítaných na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch), a údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch). Citované ust. § 11 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch s absenciou týchto obsahových náležitostí zmluvy o úvere spája právne dôsledky spočívajúce v tom, že spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Preto súd spotrebiteľský revolvingový úver poskytnutý žalovanému na základe zmluvy o úvere z 13.10.2010 považoval za bezúročný a bez poplatkov.

K absencii jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd bližšie udáva:

Súd zastáva názor, že neobstojí argumentácia žalobkyne, že vzhľadom na charakter revolvingového úveru, v rámci ktorého sa úver čerpá a dopĺňa na základe vôle dlžníka, v dôsledku čoho sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN, nie je možné v zmluve výšku RPMN určiť. Takýto argument nemá oporu v zákone. Citované ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch jasne a zrozumiteľne zaviedlo ako jednu z obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Náležitosť RPMN tak v zmluve mala byť uvedená, pričom žalobkyňa mala vychádzať z údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy a riadne uviesť všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 27.4.2016 sp. zn. 5Co 478/2015 a ďalšie).

Pokiaľ žalobkyňa v tomto smere poukazuje na právne závery vyslovené Krajským súdom v Prešove v rozsudku z 27.1.2011 sp. zn. 6Co 95/2010, podľa záverov vyslovených súdom v tomto rozhodnutí RPMN nie je dobre možné určiť v priebehu revolvingového úverového vzťahu. Avšak na začiatku úverového revolvingového vzťahu sa RPMN určiť dá, pretože výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádzajúce z počtu splátok sú vcelku zistiteľné. RPMN je najdôležitejším indikátorom ceny úveru a pomáha dlžníkom orientovať sa na trhu s úvermi. Dlžník berie na seba povinnosti z úveru momentom uzavretia zmluvy, nie v jeho priebehu. Preto všetky relevantné údaje pre rozhodnutie, či zmluvu o úvere uzavrie, musí mať k dispozícii v čase uzatvárania zmluvy.

Pokiaľ ide o absenciu údajov o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, súd v celom rozsahu poukazuje na judikatúru súdov, podľa ktorej primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu) zodpovedá len taký výklad ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška“, „počet“ a „termíny“ splátok viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť. Teda ako k istine, tak i k úrokom, a tiež k prípadným iným poplatkom a úhradám za poistenie. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže urobiť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky. Odchylnosť takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne je práve prejavom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa, ktorý pri rozhodovaní, či zmluvu uzavrie, by nemal byť zavádzaný nie celkom jasnými údajmi, z ktorých nemusí byť schopný vyvodit', aké bude skutočné navýšenie sumy, ktorú si požičiava, a ktorú bude veriteľovi povinný zaplatiť (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co 499/2014 z 15.4.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co 77/2013z 22.5.2014, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoE 313/2010 z 9.8.2011 a ďalšie).

Podľa tvrdenia žalobkyne v žalobe v mesačnej splátke dohodnutej vo výške 4% z dlžnej čiastky na úverovom účte sú okrem príslušnej časti úverovej istiny zahrnuté aj zmluvné úroky a poplatky podľa sadzobníka. Taktiež podľa § 2 hlavy 5. úverových podmienok posledná veta úverových podmienok výška pravidelnej mesačnej splátky je stanovená ako percentuálna časť nesplatennej dlžnej čiastky (t.j. výška nesplateného vyčerpaného úveru spolu s dlžnými poplatkami a dlžnými úrokmi a príp. sankciami) k poslednému dňu účtovného obdobia. Za účtovné obdobie sa považuje jeden kalendárny mesiac. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že žalovaný sa zaviazal vyčerpaný úver vrátiť a zaplatiť žalobkyňu úroky v dohodnutej výške. Okrem úrokov v zmluve o úvere je dohodnutá aj povinnosť žalovaného platiť poisťné za poistenie pre prípad zneužitia platobnej karty vo výške 0,5 eur mesačne (bod 52.). Okrem toho zo sadzobníka, ktorý podľa dojednania v úverovej zmluve je jej neoddeliteľnou

súčasťou vyplýva, že žalovaný sa zaviazal platiť poplatky aj za vedenie úverového účtu, za výber z bankomatov a mesačné poistné za poistenie výdavkov - balíček PLUS a balíček PRÉMIUM. Zo zmluvy o úvere nie je však vôbec zrejmé, aká časť mesačnej splátky dohodnutej vo výške 4% z vyčerpanej čiastky na úverovom účte mala pripadať na dohodnuté úroky, aká na jednotlivé poplatky a aká na poistenie.

V prejednávanej veci súd považoval za preukázané, že žalovaný z úverového účtu počas úverového vzťahu vyčerpal 437,46 eur, pričom z toho priebežnými úhradami vrátil 372 eur. Tento záver vyplýva z výpisu čerpania, splátok a úhrad na úverovom účte predloženého žalobkyňou, ktorý žalovaný v konaní nespochybnil. Preto súd vychádzajúc z právneho záveru, že spotrebiteľský úver v prejednávanej veci je bezúročný a bez poplatkov, uložil žalovanému povinnosť vrátiť žalobkyni nevrátenú časť vyčerpaných peňažných prostriedkov vo výške 101,46 eur. V prevyšujúcej časti žaloby ohľadne žalovanej istiny úveru zamietol (303,01 eur - 101,46 eur). Vzhľadom na poslednú úhradu vykonanú žalovaným 11.9.2012 súd pre uloženie tejto povinnosti žalovanému posúdenie otázky prípadnej predčasnej splatnosti úveru nepovažoval za právne relevantné.

Podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd žalovanému na jeho žiadosť povolil plnenie v splátkach tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Súd zastáva názor, že celkové pomery zistené v konaní u žalovaného takéto rozhodnutie odôvodňujú.

Vzhľadom na vyššie vyslovené právne závery, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, súd ako nedôvodné zamietol tiež nároky žalobkyne na zaplatenie úrokov z úveru vo výške 4,05 eur, úrokov za hotovostné transakcie vo výške 24,23 eur, úrokov za poistné vo výške 0,07 eur, úrokov za nevyužitú GP vo výške 0,03 eur a poistného za poistenie pre prípad zneužitia platobnej karty vo výške 1 euro.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v účinnom od 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa §10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013.

Žalobkyňa si žalobou uplatnila nárok na zaplatenie úrokov z omeškania za dobu od 12.2.2013 do 15.7.2014 vo výške 41,02 eur a vo výške 8,75% ročne zo sumy 330,41 eur od 16.7.2014 do zaplatenia. Začiatok omeškania dôvodila tvrdením o zosplatnení úveru.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

V prejednávanej veci účastníci právo žalobkyne žiadať zaplatenie celého úveru pre nesplnenie niektorej splátky dohodli v § 2 písm. a) hlavy 7. úverových podmienok. Keďže však v danej veci ide o zmluvu spotrebiteľskú, bolo na žalobkyni, aby preukázala splnenie aj zákonných predpokladov pre uplatnenie tohto práva upravených v cit. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to, že právo uplatnila najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a že žalovaného ako spotrebiteľa na toto právo upozornila v lehote nie kratšej ako 15 dní. Podľa cit. právnej úpravy § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je podmienená tým, že dodávateľ

v uvedenej lehote pred uplatnením práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné. Žalobkyňa neuviedla tvrdenia a z vykonaného dokazovania nevyšla najavo skutočnosť, že by žalobkyňa bola pred uplatnením svojho práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka žalovaného na uplatnenie práva upozornila. Preto súd uplatnenie práva žalobkyňou na zaplatenie celého zostatku úveru podaním z 28.1.2013 nemohol považovať za účinné. Keďže žalobkyňa neuviedla tvrdenia a z vykonaného dokazovania nemožno vyvodiť záver, či a kedy sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením priznanej nevrátenej istiny úveru vo výške 101,46 eur, súd aj nárok žalobkyne na zaplatenie úrokov z omeškania zamietol. Súd len dodáva, že ak účastník si v civilnom sporovom procese nespĺní povinnosť tvrdenia a neunesie bremeno tvrdenia, má to za následok, že skutočnosť, ktorú účastník vôbec netvrdil a ktorá tiež nevyšla inak v konaní najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania. Ak sa jedná o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, potom neunesenie dôkazného bremena o tejto skutočnosti bude mať pre účastníka za následok nepriaznivé rozhodnutie. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobkyňa bola v konaní úspešná čiastočne. Pomer úspechu žalobkyne a žalovaného je 27% : 73% (101,46 eur : 269,97 eur). Žalovanému preto prislúcha právo na pomernú náhradu trov, ktoré vynaložil účelne na bránenie svojho práva. Žalovaný si nárok na náhradu trov v konaní neuplatnil. Preto mu súd žiadnu náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).